

Asker og Bærum politidistrikt
Postboks 415
1302 Sandvika

Kristian Augustsgt. 7A
P.b. 6784 St.Olavs plass
0130 Oslo
Tlf: 22 36 36 41
Faks: 22 20 06 66

sabima@sabima.no
www.sabima.no
org.nr: 980202062
bankgiro: 5010 05 02671

Oslo, 16.10.07

Anmeldelse av brudd på reguleringsbestemmelsene på Fornebu

SABIMA, Norsk Ornitologisk Forening avd. Oslo og Akershus, Norsk Entomologisk Forening og Norsk Botanisk Forening vil på bakgrunn av Bærum kommunes unnfallemhet som reguleringsmyndighet, anmelde Statsbygg for klare brudd på reguleringsbestemmelsene for Storøya, område 12 på Fornebu.

Bakgrunn

Plante- og dyrelivet på kalken innerst i Oslofjorden er helt spesielt. Få områder har større mangfold og tetthet av trua og sjeldne arter (se bl.a. Verneplan for indre Oslofjord, Fylkesmannen Oslo og Akershus, 2005). Trusselen mot dette mangfoldet er vår omfattende og raskt økende arealbruk. Omtrent daglig forsvinner det noen kvadratmeter til ett eller annet formål. Dermed blir det spesielle mangfoldet mer trua for hver dag som går. På sikt fører nedbyggingen helt sikkert til at arter dør ut. Skal vi nå det nasjonale og internasjonale målet om å stanse tapet av biomangfold innen 2010 må forvaltningen av kalkområdene i indre Oslofjord ta en helt annen retning.

Bærum kommune har i sitt Miljøoppfølgingsprogram for etterbruk av Fornebu (MOP) fra 1999 innsett viktigheten og understreket at ”på Fornebulandet skal det legges vekt på å utnytte ressurser på en bærekraftig måte og bevare og utvikle biologisk mangfold”. I samforståelse med biologer i frivillige organisasjoner, som la ned hundrevis av gratistimer, skulle arealet på Storøya brukes til å skjøte sammen de to reservatene med stedegen natur. Biomangfold skulle være en pilar. Prosjektet skulle bedre forholdene for de truede artene i indre Oslofjord, og var i tråd med nasjonale og internasjonale føringer for ressursforvaltning.

Reguleringsplanen for Storøya fikk derfor følgende mål og bestemmelse:

§1 HENSIKT OG FORUTSETNINGER

Hensikten med reguleringsplanen er å legge forholdene til rette for etablering av nytt landskap på Storøya. Landskapet som støtter opp til – og ligger mellom naturreservatene Storøykilen og Kokså, delområde 12, skal formes i den hensikt å bevare og beskytte det artsrike fuglelivet innenfor reservatene, ...

§ 2 MILJØ, punkt 2.1 Miljøplan:

Tiltakshaver, prosjekterende og utførende skal ha egne miljøansvarlige og utarbeide egne miljøplaner som tilfredsstillende miljøoppfølgingsprogrammet for Fornebu.

§ 3 BESTEMMELSER OM ETABLERING AV NYTT LANDSKAP, punkt 3.1

Landskapsoppbygging og vegetasjonsetablering:

”Etter at nytt terreng er ferdig etablert skal planområdet tilsåes og beplantes med stedegen vegetasjon ...”

I ord fulgte Statsbygg opp med følgende miljømål for Fornebu:

”Det skal legges til rette for å bevare og utvikle biologisk mangfold i grøntområdene.”

(<http://www.statsbygg.no/Prosjekt/Utviklingsprosjekter/Fornebu/Miljo/Miljomal/>).

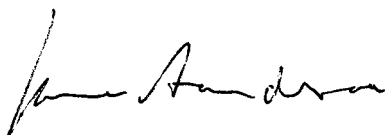
Dette er forankret i Statsbyggs Miljøprogram: ”Plante- og dyreliv må ha leveområder som tilfredsstillende artenes livskrav. Tap av leveområder regnes som den største trusselen mot biologisk mangfold. Der hvor dette allerede har skjedd, bør nye prosjekter bidra til nyetablering eller restaurering av verdifulle naturtyper.” (<http://www.miljoprogrammering.no/miljoprogram.html>).

Til tross for gode planer og formuleringer har alt gått galt. I dag er hele Storøya plantet til med en blanding av fremmede arter, dels med pestarter kjent for å utkonkurrere norske økosystem, og dels med hjemmelige arter med ukjent eller utenlandsk opprinnelse. Fremmede arter inn i nye økosystemer er en av de største truslene mot biomangfold, mens trusselen fra fremmede gener er godt illustrert med villaks kontra oppdrettslaks. Hver elv har sin laksestamme. Innblanding av oppdrettslaks er genetisk forurensing som truer de lokale stammene og redusere biomangfoldet.

Totalt er det satt ut 120 000-140 000 planter på Storøya. Frøproduksjonen og smittepresset på tilstøtende naturreservater blir enorm. På dette området skiller biologisk forurensing seg fra f.eks. oljeforurensning. Ett par år etter en oljekatastrofe restaurerer økosystemene seg, mens det bare blir verre, år for år, etter utslipp av biologisk materiale.

Ved aksept av resultatet av revegeteringen på Storøya forsømmer Bærum kommune sitt ansvar som reguleringsmyndighet. Om en privatperson lager noe helt annet enn det som står i planen, må vedkommende som regel gjøre det om. Samme justis må gjelde offentlige instanser. At det er brukt mange titalls millioner på å gjøre noe galt kan ikke kjøpe dem fri fra gjeldende lovverk.

Vennlig hilsen

Rune Aanderaa
Daglig leder i SABIMA

Kopi: Økokrim